

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 8

Vydána dne 22. března 1960

Cena 40 haléřů

OBSAH:

17. Vládní nařízení, kterým se mění vládní nařízení č. 7/1954 Sb., o oběhu zákonných peněz
  18. Vyhláška ministerstva financí o náhradách výdajů při zahraničních pracovních cestách
  19. Vyhláška ministra dopravy, kterou se mění vyhláška ministra dopravy č. 210/1958 Č. l., o úpravě mzdových podmínek řidičů silničních motorových vozidel, závozníků a průvodčích autobusů
- O z n á m e n í o vydání obecných právních předpisů

17

VLÁDNÍ NARIZENÍ

ze dne 2. března 1960,

kterým se mění vládní nařízení č. 7/1954 Sb., o oběhu zákonných peněz

Vláda Republiky československé nařizuje podle § 9 písm. a) zákona č. 41/1953 Sb., o peněžní reformě:

Čl. I

Vládní nařízení č. 7/1954 Sb., o oběhu zákonných peněz, se mění takto:

§ 4 zní:

(¹) Za neúmyslně poškozené bankovky, státovek a mince poskytuje Státní banka českosloven-

ská náhradu podle směrnic schválených ministrem financí a uveřejněných v Úředním listě.

(²) Za bankovky, státovky a mince úmyslně poškozené se náhrada neposkytuje; ministr financí může povolit pro organizace socialistického sektoru výjimku“.

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti ode dne 1. dubna 1960; provede je ministr financí.

Široký v. r.

Duriš v. r.

13

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 8. března 1960

o náhradách výdajů při zahraničních pracovních cestách

Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvy zahraničních věcí, zahraničního obchodu a s Ústřední radou odborů stanoví podle § 10 odst. 2 zákona č. 234/1949 Sb., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů a podle § 7a odst. 1 zákona č. 107/1953 Sb., o devizovém hospodářství, ve znění vyhlášky č. 80/1958 Sb., a po projednání s ostatními ústředními orgány a s vybranými podniky:

Předmět a rozsah úpravy

§ 1

(¹) Tato vyhláška upravuje náhrady cestovních a jiných výdajů při zahraničních pracovních cestách a náhrady stěhovacích výdajů, pokud mají vztah k zahraničí.

a) zaměstnanců organizací socialistického sektoru

a jiných osob. pověřených těmito organizacemi plněním úkolů v zahraničí.

b) a rodinných příslušníků osob uvedených pod písm. a).

⁽¹⁾ Tato vyhláška se nevztahuje na zahraniční pracovní cesty těch zaměstnanců, kteří je konají jako členové posádek dopravních prostředků nebo jejichž zaměstnání záleží v jiné činnosti v dopravním prostředku, jakož i rodinných příslušníků uvedených osob.*)

⁽²⁾ O úpravě náhrad výdajů uvedených v odstavci 1 veřejných funkcionářů, příslušníků ozbrojených sil v činné službě, žáků škol ozbrojených sil, jakož i rodinných příslušníků uvedených osob platí zvláštní předpisy.

§ 2

⁽¹⁾ Zahraničními pracovními cestami jsou pracovní cesty z tuzemska do zahraničí a ze zahraničí do tuzemska a pracovní cesty v zahraničí.

⁽²⁾ Zahraniční pracovní cesta z tuzemska počíná okamžikem odjezdu z obce sídla vysílající organizace (§ 4 odst. 1) a zahraniční pracovní cesta do tuzemska končí okamžikem příjezdu do obce sídla vysílající organizace. Vyžaduje-li toho účelnost, může vysílající organizace, dodrží-li zásadu nejvyšší hospodárnosti, určit pro nástup nebo ukončení cesty jinou obec.

Ustanovení § 7 odst. 3 není dotčeno.

Povinnosti při zahraničních pracovních cestách z hlediska hospodárnosti

§ 3

Vysílající organizace a financující organizace (§ 4), dále zaměstnanci a jiné osoby, vysílané na zahraniční pracovní cesty, jakož i jejich rodinní příslušníci, jsou povinni řídit se zásadou nejvyšší hospodárnosti, zejména volit spojení (směr jízdy) a dopravní prostředky devizově nejvýhodnější.

§ 4

⁽¹⁾ Organizace, která ukládá svému zaměstnanci vysílanému do zahraničí nebo jiné osobě (dále jen „zaměstnanci“) splnění úkolu v zahraničí (vysílající organizace), je zejména povinna

- před povolením cesty na základě plánu pracovních úkolů přezkoušet její účelnost a před nástupem její připravenost,
- určit trvání cesty na dobu nezbytně nutnou a kontrolovat hospodárné plnění úkolů,
- spolupracovat v otázkách hospodárnosti s financující organizací,
- zajistit řádné a včasné využití výsledků cest.

⁽²⁾ Organizace, která zaměstnanci uvolňuje na pracovní cestu do zahraničí devizové prostředky

* Pro tyto zaměstnance a jejich rodinné příslušníky platí samostatné úpravy.

(dále jen „financující organizace“), je zejména povinna

- spolupracovat s vysílající organizací, aby byla uplatňována hlediska hospodárnosti,
- zajistit obstarání jízdenek a letenek,
- vybavit zaměstnance při nástupu zahraniční pracovní cesty potřebnými devizovými prostředky, zaříditi jejich další včasné zaslání, byla-li cesta odůvodněně prodloužena, popř. zajistiti jejich postupné zaslání, jde-li o dlouhodobou pracovní cestu,
- upozorniti zaměstnance na ustanovení této vyhlášky a prováděcích předpisů i pokynů k ní vydaných a pomoci mu, aby se s nimi mohl seznámit,
- vyžádat si od zaměstnance vyúčtování výdajů ve stanovené lhůtě a vyúčtování včas kontrolovat.

⁽³⁾ Je-li vysílající organizace zároveň organizací financující, přísluší jí též povinnosti uvedené v odstavci 2 písm. b) až e).

§ 5

⁽¹⁾ Zaměstnanec vyslaný do zahraničí je zejména povinen

- seznámit se s touto vyhláškou a s prováděcími předpisy a pokyny k nim vydanými,
- řídit se příkazy vysílající a financující organizace,
- dbát zásady nejvyšší hospodárnosti (§ 3), zejména při volbě ubytování,
- omezovat trvání zahraniční pracovní cesty na dobu nezbytně nutnou,
- podat vysílající organizaci zprávu o výsledku cesty, popř. zaslat jí předepsané výkazy (např. montážní výkazy),
- vyúčtovat financující organizaci devizové prostředky a jízdenky (letenky).

⁽²⁾ Zaměstnanec předkládá vyúčtování cesty financující organizaci přímo, prostřednictvím vysílající organizace pak tehdy, jestliže mu to tato organizace uloží.

Náhrady výdajů

§ 5

Při zahraničních pracovních cestě přísluší zaměstnanci

- díla,
- náhrada výdajů za ubytování,
- náhrada výdajů za použití hromadných dopravních prostředků, popř. za nutné použití jiných dopravních prostředků v mezistátní a meziměstské dopravě,
- náhrada mimořádných výdajů, pokud byly ke splnění uložených úkolů nezbytně nutné.

§ 7

[¹] Výši diety stanoví prováděcí předpisy (§ 12), a to odstupňovaně, zejména podle míry nutných výdajů na stravu a ubytování a podle povahy úkolů zaměstnance.

[²] Z diety je zaměstnanec povinen hradit zejména

- a) výdaje za stravu,
- b) výdaje za nutné použití dopravních prostředků v obci místa jednání nebo výkonu,
- c) běžné osobní a společenské výdaje.

[³] Dieta přísluší zaměstnanci od okamžiku odletu z tuzemska do okamžiku přiletu do tuzemska. Použije-li zaměstnanec jiného dopravního prostředku, přísluší mu dieta při odjezdu do zahraničí od okamžiku přestupu československých státních hranic a při návratu ze zahraničí do okamžiku jejich přestupu.

§ 8

Náhrada výdajů zaměstnance při stěhování

Při stěhování přísluší zaměstnanci vedle náhrady výdajů podle § 6 náhrada prokázaných výdajů za přepravu jeho svršků a za jejich pojištění proti ztrátě a poškození za dopravy, pokud stěhování bylo provedeno podle pokynů financující organizace.

§ 9

Rodinní příslušníci

Prováděcí předpisy stanoví, které náhrady a v jaké výši přísluší rodinným příslušníkům zaměstnance, a které z povinností, uvedených v § 5 se vztahují i na rodinné příslušníky zaměstnance, zúčastní-li se s ním pracovní cesty; zvláštní předpisy

stanoví, v kterých případech mohou se rodinní příslušníci takových cest zúčastnit.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 10

Tato vyhláška se vztahuje na všechny zahraniční pracovní cesty nastoupené v době její účinnosti. U zahraničních pracovních cest nastoupených před počátkem účinnosti této vyhlášky a skončených v době její účinnosti, avšak před 1. červencem 1960, použije se dosavadních předpisů; u cest takto nastoupených, avšak ještě neskončených před 1. červencem 1960, použije se na jejich část konanou před 1. červencem 1960 dosavadních předpisů a na jejich část konanou po 30. červnu 1960 této vyhlášky.

§ 11

Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvy zahraničních věcí a zahraničního obchodu a s Ústřední radou odborů může povolit výjimky a odchylky z této vyhlášky.

§ 12

Ministerstvo financí v dohodě s ministerstvy zahraničních věcí a zahraničního obchodu a s Ústřední radou odborů vydá k provedení této vyhlášky směrnice, zejména o výši náhrad a způsobu jejich vyúčtování.

§ 13

Zrušuje se vyhláška ministerstva financí č. 94/1955 Ú. l., o náhradách cestovních, stěhovacích a jiných výdajů ve vztahu k zahraničí a předpisy podle ní vydané.

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. dubna 1960.

První náměstek ministra:

inž. Sucharda v. r.

19

VYHLÁŠKA

ministra dopravy

ze dne 25. února 1960,

kteřou se mění vyhláška ministra dopravy č. 210/1958 Ú. l., o úpravě mzdových podmínek řidičů silničních motorových vozidel, závozníků a průvodčích autobusů

Ministr dopravy stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány a s Ústřední radou odborů na základě usnesení Státní mzdové komise z 25. ledna 1960 podle § 1 zákona č. 244/1948 Sb., o státní mzdové politice a podle § 2 vládního nařízení č. 27/1951 Sb., o řízení státní mzdové politiky a zřízení Státní mzdové komise:

Článek 1

Ustanovení § 8 vyhlášky ministra dopravy č. 210/1958 Ú. l. se mění a zní:

§ 8

Prémie a výkonnostní příplatky

[¹] Prémie a výkonnostní příplatky mohou být zaváděny a vypláceny jen na základě výnosu mi-

nistra a v souladu se zásadami pro prémiování schválenými Státní mzdovou komisí. Podle nich vypracují podniky konkrétní prémiové řády podle potřeb přepravy a pracoviště.

[²] Řidičům, závozníkům a průvodčím autobusů mohou být poskytovány tyto prémie a výkonnostní příplatky:

- a) řidičům autobusů, nákladních automobilů, osobních automobilů a traktorů, prémie za hospodárný provoz motorového vozidla podle typového prémiového řádu vydaného ministrem dopravy,
- b) řidičům a závozníkům nákladních motorových vozidel a řidičům traktorů, kteří nejsou odměňováni úkolovou mzdou, mohou být přiznány prémie za plnění a překračování kvalitativních a kvantitativních výsledků práce, rozhodných pro ekonomické využití nákladních motorových vozidel a traktorů v příslušné přepravní činnosti,
- c) řidičům nákladních automobilů a traktorů, závozníkům a řidičům a průvodčím autobusů, odměňovaným časovou mzdou, mohou být poskytovány výkonnostní příplatky do výše 25 % mzdového tarifu v případech, kdy není účelné používat jiného způsobu odměňování pro nedostatek vhodných prémiových ukazatelů nebo z jiných důvodů.

[³] Prémiování v nákladní automobilové dopravě je závislé na plnění stanovených prémiových ukazatelů, které v počtu nejvýše tří stanoví ředitel podniku a volí je tak, aby nejlépe vystihovaly charakter prémiované činnosti (např. plnění plánu tržeb, výkon v tunách nebo v tunových km, docílení vyššího využití jízdy nebo užitečného zatížení vozidla, plnění směnového plánu přepravy apod.).

Abyste nebylo dosahováno vyšších kvantitativních výsledků na úkor kvalitativních a naopak, řídí se volba prémiových ukazatelů vhodnou kombinací obou těchto ukazatelů.

Prémiování podle volné úvahy není přípustné.

Sazby prémie za splnění a překročení ukazatelů stanoví podnik v rámci plánovaných prostředků na mzdy pracovníků automobilové dopravy tak, aby výplatou prémie nedošlo k překročení plánovaného mzdového fondu, stanoveného podnikem pro prémiované pracovníky.

[⁴] Při poskytování výkonnostního příplatku je nutno dbát, aby byl dodržen správný poměr mezi výdělkem pracovníků odměňovaných úkolovou mzdou nebo časovou mzdou s prémie.

Článek 2

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. března 1960.

Ministr dopravy:
dr. Vlasák v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PŘÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Hlavní hygienik Republiky československé

vydal k provedení vyhlášky č. 207/1958 Ú. l., o očkování proti přenosným nemocem rozhodnutí ze dne 16. února 1960, č. HE-3714-15. 1. 1960

o mimořádném očkování proti přenosné dětské obrně.

V souvislosti s tím se ode dne 1. března 1960 zastavuje na přechodnou dobu očkování proti přenosné dětské obrně stanovené v § 7 vyhlášky č. 207/1958 Ú. l.

Do uvedeného výnosu lze nahlédnout v odborech zdravotnictví rad krajských národních výborů.

Ministerstvo spojů

vydalo k provedení zákona č. 72/1950 Sb., o telekomunikačních
dálnopisný řád.

Dálnopisný řád byl vydán jako samostatná příloha Věstníku spojů. Do řádu lze nahlédnout u každé krajské správy spojů, v Praze též u Správy dálkových spojů a lze jej koupit v Edičním a propagačním středisku spojů, Praha 2, Rumunská ul. 12.